

§ 4.

Om det indgaaede Ægtefæls har Konsulen (Vicekonsulen) at indføre det fornødne i en dertil indrettet Afdeling af hans Embedsprotokol og i Henhold til det saaledes indførte at meddele Parterne Attest om deres Ægtefæls Indgaaelse, affattet efter en af Udenrigsministeren bestemt Formular.

Det paahviler derhos Konsulen ufortøvet at gøre Indberetning til Udenrigsministeriet, ledsaget af en bekræftet Udskrift af Tilførslen om Ægtefælsbet til Embedsprotokollen og af en bekræftet Afskrift af Ægtefælsattesten, hver Gang et Ægtefæls er indgaaet for ham selv eller for en af ham dertil bemyndiget Vicekonsul.

§ 5.

Forinden Konsulen skrider til at iværksætte Ægteforeningen eller bemyndiger en Vicekonsul hertil, skal han paase:

- a) at Parterne have deres Fornufts Brug og have opnaaet den Alder, som efter det Lands Love, de tilhøre, kræves for at kunne indgaa Ægtefæls,
- b) at ingen af Parterne er bunden ved foregaaende Ægtefæls,
- c) at Indgaaelse af Ægtefæls mellem Parterne ikke paa Grund af Slægtfæls eller Svogerfæls er forbudt i den danske Lovgivning og heller ikke i det Lands Lovgivning, i hvilket Ægtefælsbet agtes indgaaet, for saa vidt nogen af Parterne er denne Lovgivning undergivet,
- d) at der, hvis Kvinden tilforn har levet i Ægtefæls, er hengaaet 1 Aar siden dettes Ophør, medmindre der haves Visshed for, at hun ikke er frugtsommelig ved sin forrige Mand,
- e) at Parterne have Forældres eller Bærgers Samtykke til Ægtefælsbet Indgaaelse, hvor dette efter det Lands Love, de tilhøre, er fornødent.

§ 6.

Parternes Alder samt Forældres eller Bærgers Samtykke til Ægtefælsbet skal i Reglen godtgøres ved skriftlig Attest af rette vedkommende. Dog skal Konsulen, hvor saadant skriftligt Bevis ikke uden stort Besvær eller Tidsspilde kan staffles, være berettiget til at horte derfra, naar han paa anden Maade kan erhverve sig tilfredsstillende Visshed om de Omstændigheder, som skulle oplyses.

For at ingen af de i § 5 Littr. b, c og d nævnte Hindringer for Ægtefælsbet ere til Stede, skulle Parterne stille Konsulen tvende Forlovare. Som Forlovare kunne kun antages Mænd, der ere Konsulen bekendte som hæderlige og paalidelige, eller som forelægge ham paalidelige Vidnesbyrd i saa Henseende. Kunne Parterne ikke stille saadanne Forlovare, skal Konsulen kunne stede en eller begge Parter til at aflægge Ed paa, at ingen af de nævnte Hindringer ere til Stede.

§ 7.

Udenrigsministeriet kan inden for visse nærmere, efter Hensyn til den danske Lovgivning bestemte, Grænser overdrage Konsulen at dispensere fra den i § 5 Littr. a omhandlede Aldersbetingelse for den danske Partis Vedkommende og fra de i § 5 Littr. c omhandlede i den danske Lovgivning indeholdte Forbud paa Grund af Slægtfæls og Svogerfæls.